

Underbilag 4 til bilag 7Lolland-Falsters Bispeembede.

Nykøbing F., den 25. april 1950.

I besvarelse af det høje ministeriums skrivelse af 1. ds. (journ. nr. 4. y. 1648), hvori udbedes en udtalelse om de 7 sydøstfynske præsters fremsatte ønske om adgang for en præst til for eget vedkommende at løse stiftsbånd, skal jeg herved udtale:

Det må erkendes, at andragendet er udtryk for en nød, som disse præster føler på egne og kirkens vegne. Deres aktion er ikke mindst fremkaldt ved folketingsmand Erik Appels refererede udtalelse om, at det var uredeligt af de protesterende præster at søge embede på Fyn. Det må meget beklages, at en sådan udtalelse, der umiskendeligt tenderer mod kirkepolitisk ensretning indenfor det enkelte stift, ikke er blevet tilbagevist fra autoritativt hold.

Med hensyn til selve forslaget om individuel stiftsbåndsløsning for præster må man imidlertid, uanset en vis logisk retfærdighed i dette krav (jfr. Kirkeligt Centrums udtalelse), nære de største betænkeligheder. Den foreslåede ordning kan i praksis kun tjene til at skabe mere uro, den vil yderligere undergrave folkekirkens enhed, og den vil i realiteten umuliggøre, at der i de pågældende sogne kan holdes bispevisitatser, som fra arilds tid har været et bærende led i det biskoppelige tilsyn.

Det bedste middel til afspænding af den pinagtige situation i Fyns stift må være, at kirkens ledere i tale og skrift gør det klart, at man ikke tilstræber nogen art ensretning. Så vil de foruroligede præster formentlig efterhånden i det mindste komme til den erkendelse og erfaring, at man kan øve sin præstegerning uanfægtet med ansvar for Gud og sin samvittighed, selvom man på punkter, man må anse for væsentlige, føler sig i modsætning til sin foresatte biskop.

K. Hee Andersen,
kst.

Til kirkeministeriet.